

dette Forslag, der var udarbejdet af Børnekommissionen, at det har udtalt sig ikke blot i Betænkningen, men ogsaa her i Salen paa en saadan Maade, at man maatte gaa ud fra, at Socialdemokratiet var ganske enig i dette Lovforslag baade i smaat og i stort. Og naar det ærede Medlem siger, at man kan naturligvis ikke uden videre i 1904—05 være absolut enig i et Lovforslag, der er udarbejdet i 1894, vil jeg dertil sige, at det er jo i Aaret 1902—03, at Socialdemokratiet har udtalt sig, som jeg har anført. Naar Lovforslaget ikke er kommet frem tidligere, og det ærede Medlem har villet hævde for sig Æren for at være den, der har søgt at sætte Sagen i Gang igen, saa ligger Grunden til, at Sagen ikke er kommen frem tidligere, ganske simpelt i, at jeg ikke tidligere har anset Tiden for at være moden til at faa den Sag ført igennem. Det har imidlertid vist sig, at jeg nu i denne Samling har faaet Sagen igennem det meste af Vejen, og jeg siger: det ærede Medlem maa for mig have, hvilken Mening han vil, men jeg har den Mening, at det, at den netop er kommen frem paa det rette Tidspunkt, meget har bidraget til, at den er kommen saa vidt. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at Socialdemokraterne alligevel have været enige med mig deri, thi havde de ikke været det, hvorfor have de saa ikke i 1902—03 fremsat Børnelovkommissionens Forslag. De have jo aldrig i Praksis før været bange for at aftrykke Forslag fra andre, hvor de kunde finde dem, og fremsætte dem som deres egne — naturligvis med Henvisning til, hvor de havde dem fra.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at jeg ikke forstod, hvorledes det ærede Medlem kunde være utilfreds. Men jeg sagde ikke, at jeg undrede mig over, at det ærede Medlem kunde have ønsket Forslaget ændret, thi hvad det ærede Medlem og flere ærede Medlemmer her i Tinget ønskede, fremgik jo af Forslagets Behandling her i Tinget; men hvad jeg sagde, var det, at jeg efter Socialdemokratiets tidligere Stilling ikke forstod, hvorledes Socialdemokratiet kunde være *saa* utilfreds, at man kunde ytre sig *saa* stærkt imod den nuværende Affattelse af Forslaget, som det ærede Medlem gjorde. Men muligvis er dette et af de Tilfælde, hvoraf man kan slutte, at man altid skal være meget forsigtig med, naar Socialdemokratiet synes at acceptere en Ting, saa at tro, at de ogsaa ville acceptere den, naar det kommer til Stykket.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det røber en vis Naivitet fra den højtærede Justitsministers Side, naar han nu paa dette Tidspunkt forudsætter, at Socialdemokratiet efter hele sin Stilling til denne Sag maatte erklære sig fuldkomment tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Landstinget. Vi have jo under Forhandlingerne angaaende denne Sag, baade ved 1ste, 2den og 3die Behandling, saa udførligt motiveret vort Standpunkt til dette Forslags Enkeltheder, at der havde været rig Lejlighed for den højtærede Justitsminister til paa et tidligere Tidspunkt at gøre de Betragtninger gældende, som han nu gør gældende her. Den højtærede Justitsminister har heller ikke Ret i, at jeg har brugt stærke Udtryk om Landstingets Ændringer til det foreliggende Lovforslag. Jeg har ganske naturligt i Kraft af, at jeg har været med til at foreslaa en Række af de Ændringer, hvortil Landstinget igen har foreslaaet Ændringer, udtalt min Utilfredshed med, at Landstinget nu kommer med de vedkommende Ændringer, men det maa dog være tilladt at udtale sin Utilfredshed med, at Landstinget ændrer paa et Lovforslag, som Folketinget sender op til det, det maa dog være tilladt. (*Martin Madsen*: Nej). Naa ikke det? Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Odense kender Justitsministerens Tanker bedre end jeg. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at naar den højtærede Justitsminister gør disse Bemærkninger, er det ikke saa meget som Følge af Sagens Realitet, men mere som Følge af, at den højtærede Justitsminister er i daarligt Lune, hvad der forbavser mig noget, fordi jeg ved, at den højtærede Justitsminister ligesom Flertallet af dette Ting i Gaar har haft Lejlighed til at komme i godt Humør. Det maa altsaa bero paa Forhandling og Ting, der ere foregaaede i Gaar her i Salen, naar den højtærede Justitsminister nu er kommen i saa daarligt Lune, at han pludselig ved eneste Behandling af dette Spørgsmaal giver sig til at rette en Række af umotiverede Bebrejdelser til Socialdemokratiet.

Justitsministeren (Alberti): At det ærede Medlem (Sabroe) mener at have fundet Naivitet hos mig, har jeg ikke det mindste imod. Jeg vil gerne paa det Omraade konkurrere med det ærede Medlem,